

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU

★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXVI.—LETO XXXVI.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONEDELJEK), NOVEMBER 9, 1953

ŠTEVILKA (NUMBER) 220

Novi grobovi

FRANK CELIŽO

Nagroma je umrl v petek zjutraj na svojem domu vdovec Frank Celiž, stanujoč na 5342 Homer Ave. Doma je bil iz Samobora, odkode je prišel v Ameriko leta 1905. Zena Margareta je umrla leta 1945. Delal je več let pri New York Central železnici, zadnji dve leti pa je bil v pokoju. Bil je član društva Zvezda, št. 14 HBZ.

Tukaj zapuša tri sinove: George, Matt in Frank ml., pet vnukov, brata Matt v Painesville, Ohio, v stari domovini pa sestro Marijo Hribar in brata Janeza. Pogreb se vrši v torek zjutraj ob devetih iz Grdinovega pokopnega zavoda, 1053 E. 62 St., v cerkev sv. Pavla ob 9.30 uri in nato na pokopališče Calvary.

IVAN DOMŠIČ

V Mt. Sinai bolnišnici, kjer se je nahajal devet dni, je umrl v petek zvečer Ivan Domšič, stanujoč na 972 E. 69 Pl. Doma je bil iz Novo Brdo, kjer zapuša sestro Magdo in brata Janka. Bil je član društva sv. Jožef, št. 99 HBZ.

Tukaj zapuša nečakinjo Mrs. Anna Lucas v East Pittsburghu, in sestro Barbaro v Duquesne, Pa. Pogreb se vrši danes popoldne ob 1. uri iz Grdinovega pokopnega zavoda, 1052 E. 62 St., na Hillcrest pokopališče.

ANNA REHAR

Snoči ob 7.50 uri je umrla na domu svoje hčere, pri kateri je živela zadnja štiri leta, Mrs. Anna Rehar, rojena Dolgan. Družina je pred leti živela na Prosser Ave., nato se je preselila v Nottingham. Mož Louis je umrl leta 1938, ko je družina živela na Kildeer Ave. Bolehala je pet let, zadnje leto pa je bila v velikih bolečinah. Doma je bila iz vasi Nova Sušica, fara Košana pri št. Petru na Krasu, pet vnukov in tri pravnuke, v stari domovini pa zapuša brate, sestre in druge sorodnike. Pogreb se vrši v sredo zjutraj iz Grdinovega Lake Shore pokopnega zavoda, 17002 Lake Shore Blvd.

TRNJEVA POT DELAVSTVA

WASHINGTON, 8. novembra.—Delavstvo, ki dela po tovarnah, letala, je v meznem gibanju. Nekateri tovarne ponujajo malenkostno zvišanje, druge odklanjajo razgovore o zvišanju med kljub temu, da so vse v letošnjem letu pomnožile čisti dobiček za celih 7%.

REPUBLIKANEC NAJ POMAGA— LAŽ! DVA PREDSEDNIKA STA SI V LASEH

WASHINGTON, 8. novembra.—Justični tajnik Herbert Brownell je obdolžil bivšega predsednika Trumana, da je postavil v osebi Harryja White na mesto pomožnega zakladnega tajnika—pravega sovjetskega špijona. To se je zgodilo januarja 1946. Truman je takoj odgovoril, da je Whitea prevzel iz vlade Roosevelta; ko pa je zaznal, kakšne so njegove osebne kvalitete, ga je odpustil. Bela hiša je na to odgovorila s komentarjem, da to ni res, ker je White sam odstopil.

Bela hiša ima na razpolago uradne dokumente, prepise njih hrani verjetno bivši predsednik Harry S. Truman v svojem privatnem arhivu v Independence, Mo. Glavno kar je, je dejstvo, da Truman ni imel z Whitejem, ki je umrl leta 1948, nobenega osebnega stika. Dejstvo je, da je White leta 1946 odstopil. Iz namigavanj Trumana se razvidi, da je White leta 1946 odstopil. Iz namigavanj Trumana se razvidi, da je moral odstopiti, da gre torej za neko formalnost, ki je v bistvu ista kot da bi bil odpuščen.

Nekdo mora plačati račun

White, za katerega politično prepričanje gre, je umrl leta 1948. Danes smo v novembru leta 1953. Preteklo je torej precej let, odkar je White odšel iz zakladnega tajništva federalne vlade in odkar je umrl. Zanimivo je, da so republikanci prišli na dan s to "osebno bombo" šele po velikem porazu zadnjega torka, ko so zgubili razne občinske uprave pomembnih ameriških mest, zgubili pa tudi trdnjave in s tem governerje in poslance.

Zanimivo je nadalje, da je Bela hiša dala nalog za objavo te osebne senzacije že dan pred volitvami, to je prejšnji ponedeljek, objavljena pa je bila šele proti koncu preteklega tedna. Če bi bile torkove volitve izpadle ugodno, bi verjetno do objave sploh ne prišlo. Ker so bili republikanci poraženi, naj ta senzacija deloma krije njihov poraz in naj odvrne javnost od silovitega poraza na drugo polje.

Pravo ozadje je drugo

Republikanci z Eisenhowerjem na čelu, morajo priznati, da nimajo nobenega političnega programa. Napovedujejo, da ga bodo predložili pri prihodnjem zasedanju kongresa, ki bo v januarju 1954. Zakonski predlogi morajo iti skozi spodnjo zbornico in senat. V spodnji zbornici razpolagajo republikanci še vedno z malenkostno večino štirih poslancev; v senatu so v manjšini. Razmerje je 48 proti 47 v prid demokratom. Ostane še senator Wayne Morse iz Oregona, ki gre v stvarnih vprašanjih preje z demokrati kot pa z republikanci. V nobenem slučaju, tudi če vzamemo glas Nixona kot predsednika senata, republikanci ne morejo računati s trdnjo večino v senatu.

Res je računati s tem, da so južnjaški senatorji v gotovih pogledih bližje republikancem kot pa pravim demokratskim princpom. Vendar je tudi na ameriškem jugu nastal nov položaj, s katerim računajo tudi republikanci. To je dejstvo, da se demokrate iz juga priznavajo k demokratski stranki, in kolikor pa so volili Eisenhowerja na republikanski listi za predsednika republike, so ga volili le kot osebo in ne kot republikanca.

Če bodo demokrate v senatu zoper program, ki ga namerava

BOJ SE NI KONČAN— SE JE ŠELE ZAČEL!

Tako pravijo farmarji in sprašujejo Eisenhowerja, ki je obljubil, da bo odpravil splošno zmešnjavo, naj jim pojasni tole uganko:

Farmarji dobivajo za svoje pridelke: pšenico, koruzo, meso, svinjsko meso—13% manj kot so dobili lanskega leta. Skupni dohodek se je znižal od leta 1952 za 7%. Toda farmarji plačujejo za obleke, radio aparate, hladilnike, traktorje, poljsko orodje in vozila iste cene kot so plačali leta 1952.

Odkod pojav, da ameriške gospodinjice plačujejo celih 25% razlike med farmarskimi cenami in cenami na trgu? Cene življenjskim potrebščinam so na trgu dosegle najvišjo stopnjo, do čim prej farmarji najnižje.

Ko so ameriški farmarji v Beli hiši zahtevali pojasnila na ta vprašanja, se jim je odgovorilo, da bodo dobili odgovor v letu 1954.

Bogat koncert gdč. Siskovich

S svojim prvim koncertom je stopila pred ožjo slovensko javnost v Clevelandu včeraj kolorturna sopranistinja gdč. Florence E. Siskovich, ki je s svojim programom obogatila priredbo društvo V boj, št. 53 SNPJ v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

Gdč. Siskovich, gojenka glasbenega konservatorija New England v Bostonu, je odpela celo vrsto arij iz svetovnega opernega repertoarja in iz Foersterjeve slovenske komične opere "Gorenjski slavček," za nameček pa je dodala vrsto slovenskih narodnih in umetnih pesmi.

Nobenega dvoma ni, da pevka posedla ljubeč glas, ki ga kljub svoji mladosti spretno uporablja za doseženje učinkov, ki so dokaz prirodnega talenta in dobre šole. Njen glas je izvanredno obsežen in zlasti v nekaterih legah naravnost očarljiv. Ako je uho nepoklicnega kritika mero dajno, bi se moglo trdit, da obstojajo za gdč. Siskovich možnosti občega uveljavljenja, kakršnega ni do danes realiziral še noben drug slovenski glas v Ameriki.

Vsekakor ji želimo mnogo sreče in uspeha v tem njenem prizadevanju. Na klavirju je pevko vzorno spremljala naša priznana umetnica Vera Milavec-Slejško.

Publiku, ki je napolnila avditorij, je vse točke koncerta nagradila z hvaležnim aplavzom.

Drugi del programa je tvorila enodejanska burka "Mutasti muzikant," v kateri so nastopili John Steblaj, Frances Godnjavec, Florence Uetich, Frank Zigman in Frank Kokal. Program je vodil Joseph F. Durn.

Direktorij SND

Jutri zvečer ob osmih se vrši seja direktorija Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Prosi se vse direktorje, da se udeležijo.

Prestal operacijo

Mr. Edwin Polshak, 1112 E. 169 St., je prošli teden srečno prestal operacijo v Euclid-Glenville bolnišnici. Obiski prijateljev so sedaj dovoljeni. Upamo, da se kmalu popolnoma zdrav vrne domov. Edwin je pianist pri zboru Zarja.

Italijani so sami povzročili nemire v Trstu, da izvedejo pritisk na zaveznike

ZAHTEVAJO ODPSTOP ŠEFA ZAVEZNIŠKE UPRAVE V TRSTU

WASHINGTON, 8. novembra.—Na zahtevo italijanske vlade, da se nemudoma odstavi angleški general John Winterton, ki je vrhovni komandant zavezniških čet v zoni "A," je vlada v Washingtonu odgovorila negativno. Amerika obžaluje, da je prišlo v Trstu do krvoprelitja. Toda to krvoprelitje ni v nikaki zvezi z zavezniško upravo v zoni "A" in Združene države ter Velika Britanija za nje ne nosijo nobene odgovornosti.

Glede dogodkov v Trstu je bil nadaljnji razvoj zadnjih dni naslednji: Zastopniki jugoslovanskega zunanjega ministra v Beogradu so se zglasili pri ameriškem in britanskem poslaniku in ju opozorili na to, da so bili zadnji krvavi dogodki v Trstu organizirani, verjetno prav iz Rima, da bi se s tem napravil pritisk na Amerikance in Angleže, da čimprej izpolnijo obljubo z dne 8. oktobra, da se namreč zona "A" s Trstom vrne Italiji.

Jugoslavija je za to, da se čimprej skliče konferenca treh zapadnih velesil skupno z zastopniki Jugoslavije in Italije. Tržaško vprašanje je treba rešiti čimprej. Do tega časa pa mora zavezniška uprava v Trstu pokazati močno roko.

Italijani za eno blamažo bogatejši

Po Italiji so se organizirala po vseh večjih mestih protestna zborovanja, vse v zvezi z zadnjimi dogodki v Trstu. Pri tem se je opazilo, da so Italijani igrali dvojno igrano. Na eni strani prikupiti se Amerikancem, na drugi strani rohneti zoper Angleže, katere imajo fašisti v slabem spominu, zlasti odkar je nastopil v zadnji svetovni vojni s svojo zunanjo politiko sedanjih britanski zunanji minister Anthony Eden, ki ni prijatelj fašizma.

Italijani so se na drugi strani dobrihali Amerikancem, češ, da pride v Trstu do krvavih nemirov ravno vsled nesposobnosti vrhovnega komandanta zavezniških čet, ki pa je—Anglež.

Drugo, kar je bilo opaziti v italijanskih demonstracijah, je bilo dejstvo, da so se jih udeležili zelo številno in zelo aktivno skrajni elementi, to je fašisti in komunisti. Oboji so šli z določeno taktiko in z določenim namenom. Po njihovem mnenju je bilo prikazati, da je vseh nemirov kriv zavezniški vojaški poveljnik v Trstu.

Odgovor ameriškega državnega tajništva je hud udarec italijanski diplomaciji. Indirektno kaže na to, da so teh dogodkov krivi Italijani sami, kar poudarja, da radi njih ne pada nobena odgovornost na zavezniško vojaštvo in njegovega poveljnika. Se glasnejši so bili Angleži, ki so odkrito pokazali na neofašistično gibanje, ki se je udeleževalo in rogovillilo po Trstu.

Razvoj dogodkov

V Rimu se je udeležilo demonstracij kakih 12.000 študentov. Med nje so se hitro pomešali komunisti in fašisti. V Rimu je bilo ranjenih 28 stražnikov, 10 orožnikov in 20 študentov. Ti so se morali zateči v bolnice na zdravljenje. Na splošno je bilo ranjenih še veliko več.

Zavezniška uprava v Trstu je izdala poročilo, da vlada v mestu Trst red in mir. General Winterton je pozval Tržičane, da se povrnejo v normalno življenje,

Razne vesti iz sveta

Danes se je začel v Teheranu proces zoper bivšega predsednika vlade Mossadegha. Mossadegh je napisal 150 strani v svojo obrambo. (Prejšnje vesti angleškega pa tudi ameriškega izvora, da je Mossadegh že sojen in celo na smrt, so se tako izkazale za preuranjene).

Na Portugalskem so bile po 25 letih prve splošne državne volitve. Zmagal je z ogromno večino sedanji diktator Antonio Salazar, vendar pa opozicija trdi, da je dobila 10% oddanih glasov.

V Toronto je v neki družini hiši, kjer je ta družina stanovala, nastal ogenj. Gre za to, kako je bila ta družina sestavljena. Obstajala je iz stare matere, njene hčere in njenih dveh otrok. Vsi štirje torej, trije rodovi, so našli smrt v plamenih.

V Egiptu so zaplenili vse premoženje, ki je pripadalo bivši kraljevski družini Farouka. Premoženje je bilo proglašeno za narodno last.

Eisenhower v Kanadi

OTTAWA, 8. novembra.—Kanadski predsednik Louis Laurent je bil do letošnjega maja na prijateljskem obisku v Washingtonu. Predsednik Eisenhower vrača ta obisk sedaj Kanadi in bo ta teden gost kanadske vlade.

Z Eisenhowerjem bo v Kanadi tudi skupina ameriških gospodarskih in finančnih strokovnjakov. Za časa obiska Eisenhowerja so na dnevnem redu posvetovanja o narodni obrambi, toda v glavnem posvetovanja o trgovini med Kanado in Združenimi državami.

POLOŽAJ NA KOREJI

PANMUNJOM, 8. novembra.—Podobor mirovne konference za Korejo se je sestal in začel z delom. Od 2.204 zaslišanih vojnih ujetnikov, se je 64 od njih izjavilo za povratek v domovino. Nagovarjanja za povratek se nadaljujejo.

ZUPAN CELEBREZZE

Danes je zaprisegel novoizvoljeni župan Anthony Celebrezze na roke apelacijskega sodnika Hurda. Svečanost se je izvršila brez posebnih ceremonij ob 11. uri popoldne. Celebrezze je 40. župan mesta Clevelanda, pa prvi, ki je bil rojen izven Amerike.

Iz bolnišnice

Poznana Mrs. Rose Mihčič se je po prestani operaciji v Cleveland Clinic bolnišnici vrnila v soboto na svoj dom na 671 E. 200 St. Še vedno se nahaja pod zdravniško oskrbo. Najlepše se zahvaljuje vsem za obiske, cvetlice, darila in voščilne kartice, ki jih je prejela. Prijatelji jo sedaj lahko obiščejo na domu.

Zlata poroka

Včeraj sta Mr. in Mrs. Marko Fudurich iz 1018 E. 66 Pl. obhajala 50-letnico svojega srečnega zakonskega življenja. Sorodniki in prijatelji izrekajo slavljencema svoje iskrene čestitke ter jim želijo zdravja in zadovoljstva še na mnoga leta!

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
4231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
Henderson 1-5311 — HEnderson 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$12.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 7.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

REPUBLIKANCI—MUHA V MOČNIKU

(1)

Politična tragika ameriških republikancev je ta, da se ne znajdejo v vprašanju, kaj je delokrog Amerike kot države. Pripomba: Prava država je le ena in to Združene države severne Amerike. Zato se tega izraza oprimimo, kadar gre za te Združene države. Posamezne bivše takrat res samostojne države kot n. pr. Ohio, ali katerakoli druga, so prenehale biti države, čim so se spojile z unijo. Ko torej rabimo izraz država, mislimo na Združene države severne Amerike, dočim so bivše samostojne države ostale le še zvezne države, čeprav tudi v tej obliki beseda država njim ne pristaja več.

Ameriško delavstvo na primer je čutilo potrebo, da se država zainteresira zanjo. Pravzaprav je bil že pred stoletji postavljen začetek tiste delavske zgodovine, ki je postavila zahtevo, da delavstvo prevzame vso državno oblast nase in bo taka bodoča država posvetila vso svojo skrb DELU. Država Amerika se je na delavce spomnila razmeroma pozno. Pravzaprav šele z nastopom pokojnega predsednika Franklina Roosevelta. Od takrat in z Wagnerjevim Actom dalje datira prava delavska zakonodaja. In današnji republikanci?

Izhajajo iz gospodarsko liberalnega kapitalističnega stališča prejšnjega stoletja. Razmerje med delom in kapitalom, med delodajalci in delojemalci naj bo stvar privatnih sporazumov med obema taboroma, v ta pogajanja pa naj se država ne vtika. To je njihova osnova. V kolikor morajo pristati na drugačni položaj, pristanejo vsled razmer, ki so ustvarjene po sili. Toda načelo kot povdarjeno, ostane republikansko načelo.

Federalni proračun izkazuje težke milijarde dohodkov in izdatkov, ki gredo na deset tisoč. V federalni vladi obstoja tudi delavski oddelek, kateri je bil pod demokrati samostojen, sedaj pa se je precej izmaličil. Vzemimo samo v pretres dejstvo, da ima delavski oddelek federalne vlade v republikanskem proračunu na razpolago ubogih \$27,500,000. Za proračunsko leto 1954 so republikanci spodnesli stole 900 uradnikom, ker so jim črtali kredite. Za naslednje proračunsko leto predvidevajo še nadaljnje odslovitve iz delavskega urada! Torej preko 60 milijonov Amerikancev delavcev naj nima pravičnega in pravičnega kredita v federalnem proračunu! Kljub najštevilnejšemu sloju ima ta sloj najmanjše zastopstvo v federalni vladi! Zakaj povdarjamo delavski urad in njegove uradnike? Treba je namreč skrbeti, da se delavsko socialna zakonodaja, v kolikor še obstoja, tudi resnično izvaja. Zakoni predpisujejo najnižjo mezdo na uro, posebne nagrade za nadurno delo, urejujejo delo mladine, dnevno in nočno delo. Kapital se hoče izogniti tem obveznostim iz zakona. Nekdo ga mora nadzorovati. Da ga pa ne nadzoruje, zato črtajmo kredite za te nadzornike, da jih ne bo.

Isti republikanci pa kličejo državo na pomoč in pravijo, da je naloga države, da se vtika v delavska vprašanja, sploh v vprašanje dela. Po Ameriki gre okrožnica, ki pozivlja posamezne zvezne države, naj v bodoči zakonodaji izglasujejo zakone, ki bodo prepovedovali postavljenj straz, če je podjetje pa stavki. Ta pravica delavstva—da je gospodarstvu škodljiva. Posamezne zvezne države naj naložijo visoke kazni za baje prekrške, ki bi jih storile unije v stavkovnem gibanju. Kaj naj bi bila praktična posledica za delavske unije, če bi do te zakonodaje res prišlo? Z visokimi denarnimi kaznimi in z drugimi hudimi posegi države v delavsko gibanje naj se delovanje unij kratkoma onemogoči. Visoke denarne kazni bi posušile unijske blagajne, bi jim torej odvzele materialno podlago. Druge drastične odredbe bi vplivale moralno in bi delavstvu odvzele pogum. Če pa je še kaka zaslomba delavstva v federalni vladi, naj se ta oblast federalni vladi odvzame in prenese na zakonodajo posamezne zvezne države.

Torej: Tam, kjer je kapitalu v korist, tam je poseg državne oblasti v delavska vprašanja dobrodošel, priporočljiv, celo zahtevan. Tam pa, kjer je kapital kolikor toliko vezan na zakon, ko gre za razmerje do delavstva, naj se država napravi kot, da "nič ne vidi in nič ne sliši!"

L.C.

Mila Senk:

Na obisku v domovini

(III. Nadaljevanje)

V Bohinju se je naši izletni skupini priključila še mlada Miss Mary Šušterjeva iz Sheboygana, Wis., ki je prišla prav tako kot Elsie Urhova in Jo Mišičeva, prvič na obisk v domovino svojih staršev.

Rojakinje so se prav težko ločile od Bohinja in njegove slikovite okolice. Kmalu po osmi uri zjutraj smo se vračali po cesti ob Bohinjskem jezeru. Pri cerkvi sv. Janeza smo izstopili in zadnjič uživali krasen pogled na temno zeleno Bohinjsko jezero. Ker je bilo ozračje čisto in jasno, se je v ozadju na visoki planoti dobro videl planinski dom na Komni.

Pot nas je vodila dalje, mimo Blejskega jezera in proti Vrbi, ki leži nedaleč od Lesc, ob vznožju Karavank, med manj rodovitnimi, a skrbno obdelanimi polji. Vrba je rojstni kraj največjega slovenskega pesnika dr. Francea Prešerna. V pesnikovi rojstni hiši stoji cerkva sv. Marka, o kateri poje pesnik v enem svojih sonetov: "Pred ognjem dom, pred točo mi pšenico, bi bližnji sosed varoval sv. Marka..."

Prešernova rojstna hiša je preurejena v muzej. Tako so se ameriške rojakinje poklonile spominu tega krajevkega slovenskega genija, ki je že pred sto leti zapel, da "največ sveta otrokom sliši Slave, tja bomo našli pot, kjer nje sinovi si prosti volijo vero in postave..."

Že kot smo vstopali v avtobus, pa mi Jo Mišičeva vsa nasmejana pokaže v roki šopek živoredečih gorenjskih nageljev, ki so jih ji natrgali iz cvetličnih lončkov pri sosednji hiši. Ta prisrčnost gorenjskih ljudi jo je zelo ganila. Ta dogodek je omenila tudi pozneje v Ljubljani, ko so jo na Radiu Ljubljani povabili, naj bi v oddaji za ameriške izseljenke povedala par besed o svojih vtisih v rojstni domovini svojih staršev.

Naš naslednji postanek je bil v Mostah pri Žirovnici, kjer so po osvoboditvi zgradili novo, ogromno hidrocentrarno na Savi. Še inženir nam je vodil po objektu in nam razlagal ustroj hidrocentrale. Naši izletniki so bili nemalo začuden nad to gigantiko gradnjo in so enoglasno zatrjevali, da si niti mislili niso, da kaj takega tudi pri nas že gradimo.

Gospa Albina Novakova je v imenu vseh obiskovalcev vpisala v spominsko knjigo te besede: "Danes 24. junija 1953 nas je obiskalo to čudovito dežele 38 rojakov in rojakinj iz ZDA. V imenu vseh izražam največje želje za nadaljnje velike uspehe vsem podjetjem in tovarnam v naši staro domovini, ki že postaja del naše velike Amerike. — Albina Novak, SZZ."

Po skoraj četrtini hoji v hrib, smo si na vrhu ogledale tudi umetno zajezeno jezero, v menzi hidrocentrale pa smo se odžele in odpobile, kajti pot nas je že pošteno utrudila. Tu je visel na zidu sledeči napis:

"Tovariši Tito, sporočamo Ti, da nam ni žal napovor pri izvrševanju plana, ker vemo, da si lahko z lastnimi močmi zgradimo lepšo bodočnost!"

Ko je rojakinja Fanny Brezo varjeva iz Euclida prečitala te besede, se je obrnila k meni rekoč: "Ce boste še naprej tako pridno delali, sem prepričana, da si jo boste res kmalu zgradili!"

Zahvalili smo se prijaznemu inženirju in se odpeljali dalje skozi Žirovnico, ki je tudi prijetno letovišče in izhodišče za Štol, najvišjo goro Karavank. Žirovnica je tudi rojstni kraj znamenitega jezikoslovca in Prešernovega sodelavca Matije Čopa (1797-1835). Iz Žirovnice kakor tudi iz Vrbe je lep razgled na Jelovico s strmo odsekano

steno, ki štrli iz nje Babji zob; od tu se tudi lepo vidi Blejski grad in v ozadju veličastno Triglavsko pogorje.

Naš naslednji cilj je bila Kranjska gora. V Hrušici smo se ustavili pri spomeniku talcev iz narodnoosvobodilne vojne in počastili njih spomin. Pot nas je peljala dalje skozi Jesenice, ki so že iz davnine središče železne industrije in zato ne pridejo v poštev kot letovišče, kljub lepi planinski okolici. Jesenice so pa izhodiščna točka na vrhove Karavank. Med temi vrhovi slovi 1,835 metrov visoka Golica po lepi alpski flori, predvsem po duhtečih narcisah. Na Jesenicah se odcepi bohinjska proga mimo Bleda v Bohinjsko Bistrico, od tod pa skozi predor pod Črno prstjo v Podbrdo in še naprej v Gorico in Trst.

Ko smo se vozili po slovitih Dolini v Dovje na Mojstrano, je bilo razpoloženje rojakov odlično. Naš simpatični Belokranjec Jože Šuštaršič je povzdigel svoj močni bas, za njim pa vsi ostali moški in ženski ubrani glasovi, ki so zapeli našo lepo narodno pesem "Tam doli za našo vasjo."

Tovariši Veni je opisoval rojakom okolico: "Mojstrana je že stara postojanka za letni in zimski šport, zbirališče turistov, letovišnikov in lovcev ob izlivu Triglavске Bistrice, ki priteka iz glasovitih Vrat pod Triglavsko steno. Za izletnike je tu mnogo lepih ciljev, predvsem slap Peričnik in Aljažev dom v Vratih, za turiste Triglav, itd. Zelo lepa je tudi Martuljkova skupina nad Gozd Martuljkom. V Martuljaku se nahaja tudi prijeten sindikalni počitniški dom, imenovan po padlem narodnem heroju Francu Rozmanu."

Okoli druge ure popoldne smo dospeli na naš cilj v Kranjsko goro, kjer smo obedovali v modernem hotelu "Erika" pod Pri-sojnikom. Kranjska gora je znana kot letovišče, klimatsko zdravilišče in zimsko športna postojanka. Nad samim krajem se dviga Vitranec. V nižjih predelih so krasni gozdovi in planinski pašniki. Iz Kranjske gore se odcepi pot preko Vršiča proti jugu v dolino Soče.

V hotelu "Erika" so preživljali svoj dopust številni letoviščarji iz vseh predelov Jugoslavije in so ameriške rojake prisrčno pozdravili. Po izbornem kosilu, ki se nam je vsem po dolgi poti zelo prileglo, smo iz teras pred domom občudovali okoliške vršace: Razor, Prisojnik, Škrlatico, itd.

Tovariši Veni je že javil odhod, kajti pred nami je bila še dolga pot nazaj preko Gorenjske na zeleno Štajersko. Vračali smo se preko Jesenic in Radovljice do Otoč, kjer smo na željo rojakinj krenili po poti proti božjepotni cerkvi na Brezjah. Nato smo se odpeljali dalje, skoraj do predmestja Ljubljane in pri St. Vidu krenili na levo.

Savinjska dolina je bila še daleč, zato je naš "drajvar" Albin hitreje pognal svoje vozilo. Pot preko Trojanskih klancev je silno zanimiva. Razen sadovnjakov in vinogradov srečujemo po dobri dve in pol urni vožnji vedno pogostejše velike nasade hmelja, saj smo v kratkem v Zalcu, ki je središče in največje tržišče slovenskega hmeljarstva.

Še prej pa smo se ustavili v Šempetru ob Savinji, kjer se prav v tem času vodi arheološka izkopavanja dragocenih spomenikov iz rimske dobe. Po mnenju domačih in tujih strokovnjakov so te izkopanine edinstvene v Evropi. Vsa ta dela vodi arheološka sekcija Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani v sodelovanju s Celjskim muzejem. Naši izletniki so se izredno zanimali za vse podrobnosti teh izkopavin in

pazljivo poslušali arheologa, ki jim je pojasneval. Ko smo se poslovlili od prijaznega profesorja in se mu zahvalili za njegov trud, je gospa Novakova podarila večji znesek kot pomoč študentom arheologije, ki sodelujejo pri izkopavanjih.

Pot nas je vodila dalje ob gornji Savinji proti Mozirju. To je majhen trg pod široko Mozirsko planino, ki je tudi lepo urejeno in prikupno letovišče s kopališči ob Savinji. V kraju in okolici se prebivalci ukvarjajo z gozdarstvom in sadjarstvom, pa tudi z ribolovom. Peljemo se dalje proti zahodu, skozi kraje Ljubno, Luče, Solčava do Logarske doline, ki spada med najlepše ledeniške doline v Evropi.

Vsi trije kraji so bili v času narodnoosvobodilne borbe zasedeni od Nemcev in so mnogo trpeli zaradi vojnih spopadov. Prebivalci Rečice, Radmirja in Luč so mnogo prispevali k narodnoosvobodilnemu gibanju.

Od Luč gre cesta po divje lepi gorski dolini mimo presihajočega studenca in koničaste skale Igle. Severovzhodno stran zaslanja plečata Raduha, na jugovzhodni strani pa je v apnenih stenah neka j podzemeljskih jam. Pod skupino Ojstrice se odpirajo ogromna krnica Robanov kot.

Solčava je stisnjena med gozdnata pobočja pod Olšev. Med osvobodilno vojno je bila vsa vas požgana. Visoko gori v Olševi je tik ob jugoslovansko-avstrijski državni meji svetovno znana Potočka zijalka, kjer je profesor Srečko Brodar leta 1928 odkopal najstarejše sledove človeka na slovenskih tleh (okrog 20,000 let pred našim štetjem).

Opazila sem, da je bilo nekaterim starejšim rojakinjam od divje okolice, nešteti ovinkov in mostičkov na ozki cesti proti planinskemu domu, kar nekam tesno pri srcu. No, ko smo "urežali" eno, ali dve, je bila korajža že zopet tu! Po okusni večerji in kozarčku "štajerca," sta bila pozabljena ves strah ter utrujenost in kmalu je bila vsa soba polna zdravega in prešernega smeha.

Svež in oster planinski zrak nas je zazibal v globok sen. Naslednji dan nas je prebudilo krasno sončno jutro. Nekatere rojakinje so si privoščile dopolniti za odpočitke in malo dalj časa poležale v posteljah, druge pa so hitele v krasno planinsko okolico. Logarska dolina je stisnjena v osrčju Savinjskih Alp in obdana z belim vencem alpskih vrhov od Mrzle in Turške gore čez Brano in Planjavo do vitke Ojstrice.

To jutro sem opazila bledico na obrazu sicer vedno vesele Frances Verbičeve iz Pueblo, Colo. Po dolgotrajnem izpraševanju in njenem zatrjevanju, da se povsem dobro počuti, mi je vendarle priznala, da čuti težave v želodcu. Ko sem ji svetovala majhen post ob prežgani župci in ruskem čaju, mi je odločno odbila, češ, to pa že ne, ko pa je vse tako dobro. No, po par dneh se ji je zdravje zopet uredilo in je bila vesela kot poprje.

Z rojakinjama Mary Zabukovec in Alice Zeleznikovo smo se sprehodile precej daleč v notranjost doline. Na povratku v planinski dom smo se zapletle v pogovor z mlado domačinko Jerco, hčerko kmeta Plesnika, smo kmalu izvedele v pogovoru. Povedala nam je, da je bila med vojno partizanka v koroškem odru in da so Nemci vso njeno družino odgnali v koncentracijska taborišča v Nemčijo zaradi sodelovanja v narodno osvobodilni vojski. Njen oče je imel znani hotel Plesnik, v katerem je bil v mesecih april, maj in junij v letu 1944 štab angloameriške misije, ki so jo zavezniki poslali v Jugoslavijo za zvezo z narodno osvobodilno vojsko.

Tudi tu se je našel domači izdajalec, ki je Nemcem ovdal, da

se skriva v Logarski dolini deset zaveznikov oficirjev. Nemci so prihrumeli v dolino in zavezniki oficirji so si komaj rešili življenje v strmih pečinah. Nemci so nato požgali hotel in še 25 domačij okoliškim kmetom, ki so sodelovali z osvobodilno vojsko. Pred odhodom nam je Jerca še pokazala fotografijo, na kateri je v krogu vse Plesnikove družine slikan maršal Tito, ki je ob priliki svojega obiska v Logarski dolini želel, da se fotografira s to zavedno slovensko družino.

Skoraj predlogo smo se zamudile v zanimivem kramljanju s prijazno Jerco in ko smo se vrnile v planinski dom, je bila vsa naša družina že zbrana pri obedu. To je bil peti dan našega potovanja in v zdušje med nami je bilo res pristržno kot v eni sami, sicer številni družini. Kmalu po obedu smo zopet zasedli svoja mesta v avtobusu. S Clevelandčankami Alice Zeleznikovo, Mary Obrezovo in Karlinco Telčičovo smo sedele v zadnjem koncu avtobusa, ali "na suri," kot sta Mary in Karlinca vedno šaljivo pripomnili.

Ko smo zavozili v sotesko s številnimi ovinki in mostički, je Karlinca vedno pomembno "pomežiknila," češ, sedaj pa hitro "zaingajamo" eno za korajžo, da prepodimo tesnobne občutke nekaterih naših sopotnic. No, vsak strah je bil res popolnoma odveč, saj je naš "drajvar" Albin naravnost mojstrsko obvladal svoje enajstmetrsko vozilo, za kar so mu naši izletniki dali tudi vse priznanje, saj na vsem našem dolgem križarjenju po Sloveniji ni imel niti najmanjšega defekta.

Pot do Celja je bila še dolga, zato smo peli in kramljali, da nam je čas kaj hitro potekel. Rojak John Sebenik iz Detroita mi je z veliko ljubeznijo pripovedoval o svoji vnukinji Kristinci, s katero sta velika prijateljca; za spomin iz starega kraja ji bo prinesel krasno narodno nošo. Pa tudi druge rojakinje so mi pripovedovale, koliko naročil imajo, da prinesejo iz stare domovine kompletne narodne noše; rojakinja Hrovatova je omenila celo številno—pet!

Zelo me je ganila ta velika ljubezen in zanimanje naših rojakinj do vsega, kar jih spominja na rojstno domovino!

Dobro razpoloženi smo srečno prijadrali v starodavno mesto Celje, ki je eno izmed najlepših slovenskih mest, ki je ohranilo še precej srednjeveških značaj. Peš smo se podale na majhen griček nad mestom, od koder smo imele lep razgled na Celje in okolico. Tu je profesor Oražem razložil rojakom zgodovinski in gospodarski razvoj mesta Celja, ki je za Ljubljano in Mariborom največje gospodarsko, prometno in kulturno središče Slovenije. Razproštrata se ob topli Savinji, obdana z vseh strani s prijaznimi griči. Mesto je zelo znano letovišče z idealnimi pogoji, saj ima zdravo in sončno podnebje, krasna kopališča v Savinji, lepo urejene nasade in parke. Lepe razgledne točke v bližnji okolici pospešujejo tujski promet. V višini 400 metrov se dviga Stari grad, kjer so razvaline nekdanjega gradu, ki je bil last Celjskih grofov, znamenite plemiške rodbine v srednjem veku.

Profesor Oražem je povedal rojakom, da je v mestu mnogo zgodovinskih spomenikov, med katere sodijo starinske zgradbe, muzeji z arheološkimi izkopaninami in cerkvena arhitektura. V eni izmed cerkev je grobnica Celjskih grofov. Na nekdanje rimske gospodarje spominjajo mnoga imena ter številne izkopnine: kopališča, temelji hiš, tlakovane ulice, kanalizacija, itd. Ohranjeni so tudi temelji rimskega obzidja. Na mestu današnje pošte so odkrili staro krščansko baziliko iz prve dobe krščanstva.

Zgodovinske umetnine najdemo v mestnih in okoliških cerkvah z dragocenimi freskami slovenskih slikarjev Alojzija in Štefana Šubica, Rabiča in drugih. Le škoda, da nismo imeli več časa, da bi si rojaki ogledali nekaj teh znamenitosti.

Med drugim je profesor Oražem tudi povedal, da je bilo mesto Celje med okupacijo močno nacistično gnezdo, ki mu je stal na čelu krvni slovenskega naroda Dorfmeister. Borci osma brigade so ga februarja 1945 pri Frankolovem ustrelili, za kar je padlo sto talcev. O tem dogodku priča tudi spomenik žrtvam. Iz narodno osvobodilne borbe je znana tudi celjska jetnišnica, kjer je bilo zaprtih in ustreljenih mnogo partizanov in političnih delavcev osvobodilnega gibanja.

Nato smo se za kratek čas razkropili po mestu, nekatere v trgovine po "spominčke" za svoje drage v Ameriki, druge pa so se odpočile in okrepčale v mestni kavarni. Zakonca Erjavca iz Pueblo, Colo., pa sta tu srečala svojega sorodnika.

Ko smo bili ob določeni uri zopet vsi zbrani in je Veni ugotovil, da res nihče ne manjka, smo odbrzeli novemu cilju nasproti. Preko gričev in ravnin, skrbno obdelanih polj in sadnih vrtoč zelenel Štajerske, smo se že proti večeru pripeljali v svetovno znano zdravilišče Rogaško Slatino. Namestili so nas v najmodernejšem hotelu "Slovenski dom," v krasnih in udobnih sobah. Ko so rojakinje vse sveže in v večernih oblekah poselele k večerji za slavnostno pripravljeno mizo v krasni dvorani Zdraviliškega doma, so bile odlično razpoložene in niti najmanjša utrujenosti ni bilo na njihovih obrazih. Sprejem in kraj jih je naravnost očaral. Enoglasno so zatrjevale, kako prijetno bi bilo v tem kraju se malo dalje pomuditi. Vse rojakinje, posebno pa Zupančičeva, Prpovičeva in Svetkova so mi dejale, da se čudijo, kako je mogoče, da jim za tako nizko vso, kot so jo plačale za izlet, nudimo vse najboljše, kar premore Slovenija.

Te njihove izjave se je odkritosrčno razveselil tovariš Veni, ki je kot "Putnikov" uslužbenec vodil potovanje, resnično veselja pa sem jo bila sama, saj je ena plemenitih nalog Slovenske izseljenke matice skrb, da se rojaki dobro počutijo na obisku v svoji rojstni domovini!

Zjutraj nas je prebudilo sončno jutro, ki je obetalo zopet krasen dan. Po obilnem zajtrku, smo si ogledale Rogaško Slatino, to znamenito in svetovno znano zdravilišče. Dodelili so nam vodiča, ki nas je vodil po vsem zdravilišču in pojasneval. Najprej smo si ogledale slavnostno dvorano, v kateri prirejajo koncerte in druge prireditve.

(Dalje sledi)

Zgodaj je začela

Clevelandska policija je dobila na E. 37 St. 13-letno Barbaro Leske, ki ima kljub svoji mladosti že razburljivo zgodovino za seboj.

Barbara Leske je doma v Baseline, ki je predmestje Detroita. Predteli petek je pobegnila od doma in je bila namenjena v Zapadno Virginijo. Pravi, da ima tam sorodnike. Barbara je doma posečala srednjo šolo. Od doma je pobegnila, tako je trdila na policiji, radi tega, ker ji njeni starši niso dovolili shajanja z njenim fantom.

V Clevelandu je bila v kinu, kjer se je spoznala z mladim moškim, s katerim se je dogovorila za sestanek. Končno jo je zajela policija, premaženo, premočeno in izčrpano z dvema dolarjema v žepu. Barbara Leske je bila policijsko odpravljena nazaj v Detroit, Mich.

KAKO JE S POLETI V VSEMIJRJE

Čemu se znanstveniki pravzaprav ukvarjajo s poletom v vse-mirje? Prav gotovo iz enakih vzrokov kot z jedrno fiziko, z zvezdoznanstvom, z rudninami in zbiranjem hroščev. Človek hoče spoznati, hoče vedeti. Navadno pride za vsakim novim spoznanjem tudi praktična uporaba. Mar naj bi se ljudje odpovedali raziskovanju zaradi strahu pred zlorabo?

Že dlje časa se ukvarja človeštvo z možnostmi za polet v vse-mirje. Doslej so pošiljali visoko nad zemeljsko površino v zračnih ladjah poskusne živali, ki so se z raketami nepoškodovane vrtnile na zemljo. Znanstveniki pa si seveda prizadevajo, kako bi lahko tudi sami poleteli v vse-mirje s temi raketami.

Prof. von Braun pravi, da bi bila za to potrebna posebna raketa, ki bi ji postopno dovajali gorivo. Tako bi potovali v vse-mirje v etapah. Štiri sto kilometrov nad zemljo bi imela poskusna telesa zelo veliko hitrost "vodoravnega gibanja, in sicer 27.000 km na uro. Tako bi bila srednja sila telesa visoko nad zemljo izenačena s težo. S tem bi napravili umetni mesec, ki bi bil sorazmerno zelo blizu (luna je namreč 380 tisoč kilometrov daleč) in bi obkrožil zemeljsko oblo v poljudni uri; torej bi v 24 urah 16-krat vžlel in zašel.

V višini 320 km je zrak sicer zelo redek, vendar pa še ni absolutne praznine. Zaradi tega je v tej višini še neznan zračni upor, ki bi povzročil, da bi se umetno nebesno telo približno v 60 dneh spet približalo zemlji in padlo kot meteor na površino.

Se nedavno so znanstveniki menili, da bi tako poskusno telo v omenjeni višini nič kaj ne pomagalo znanosti. Zdaj pa so sestavili naprave, ki bodo dajale po radijski poti podatke iz te višine. S posebnimi instrumenti bodo lahko opazovali poskusne živali v raketah, ki bodo okrog 400 km visoko. Po vedenju živali v tej višini bi lahko sklepali tudi o tem, kako bi vplivala atmosfera na človeka 300 km nad zemljo. Mislili so celo že na nadzemno, ki bi jih moglo tako poskusno telo pritegniti nase.

Če bi se odločili, da bi šli tudi ljudje na tako "vmesno postajo" med zemljo in vse-mirjem, bi bilo treba zgraditi na tretji etapi, 1700 km nad zemeljsko površino. Zračnega upora tam ni več. Krožna pot umetnega nebesnega telesa bi ne bila nič manj "večna" kot pot Lune, naravnega zemeljskega satelita. Ker bi se srednja sila in teža izenačili, bi nič več ne moglo pasti, človek bi lahko v tej višini — seveda primerno obložen — stopil iz "nebesnega stanovanja" v zračno praznino. Ta stanovanj-

Okinawa—veliko letalsko oporišče

Sonce modro morje, beli gozdovi palm, plima in oseka, večkrat tudi tropični viharji in tajfun, vasi s hišami iz bambusove in palmovne slame, na obali pa ozki čolni domačinov — to je bila slika koralnega otoka Okinawa v Pacifiku, celih 1000 ali morda celo 2000 let nespremenjena, do usodnega 1. aprila 1945, ko so ameriški bombniki vrgli nanj prve bombe. Več sto bomb je do tal porušilo vasi, razcefralo cele gozdove palm in izklopalo na otoku orjaške, vulkanske žrelom podobne lijake. Nič hudega sluteči prebivalci so v mnogih primerih zgoreli v svojih hišah, če pa so se že rešili in zbežali v gozdove, so jih tam raztrgale bombe. Nepoškodovani so ostali samo ljudje, ki jim je bila ta bomba toča namenjena: Japonci. Japonska vojska je takoj po izbruhu vojne zasedla to važno strateško oporišče.

Okinawa meri 800 kvadratnih kilometrov, ameriška vojska pa je potrebovala 82 dni, da se je na njem izkrcala. Padlo je 12.000 ameriških vojakov. Japonci so se bili umaknili v bunkerje, vse-kane v skale na jugu otoka, in jih zagrizeno branili. Šele po 82 dneh obrambe je zavihrala nad bunkerji bela zastava.

Potem svet v Okinawi spet ni govoril. Postala je običajno opustošeno in pozabljeno bojišče, polno zarjavelega ameriškega orožja. Za ameriške rekrute je bil ta otok nekakšna kazenska kolonija, dokler niso na Korejo počili prvi streli. To je pomnilo dokončni preokret v zgodovini Okinawe. Iz ZDA so začeli prihajati dolgi konvoji tovornih ladij, do vrha polnih gradbenih potrebščin, strojev in gradbenih delavcev. Ameriško ministrstvo za narodno obrambo je dalo za utrdbe na tem otočku v našem denarju kakih 60 milijard. Zdaj je Okinawa največje letalsko oporišče zunaj Amerike. Letala s tega oporišča obvladajo vso obalo Vzhodne Azije.

Na Okinawi je prostora za štiri ali še več eskadril najtežjih bombnikov. In vendar investirajo Američani v utrdbo tega otoka zmeraj nove milijarde. Okinawa je dolga 125, široka pa povprečno 15 km.

Ameriško ministrstvo za narodno obrambo dobro ve, zakaj žrtvuje toliko denarja. Z Okinawe dosežejo reaktivna letala ter lahki in težki bombniki vse področje od Singapura do Kamčatke in vso Kitajsko tja do Sibiri, železniško progo "Turksib" in transsibirsko železnico, industrijske kombinat v Kuznecku in Irkutsku, Mandžurijo in Sinkiang, najvažnejše rusko pristanišče na Daljnem vzhodu Vladivostok in velike sovjetske vojne ladjedelnice v Nikolajevu.

Izogibanje neljubih srečanj

Neki kitajski modrijan je pred tisočletji zapisal, da ima rad večino ljudi, toda ne vseh. Tistih, ki jih nima rad, in tistih, o katerih ve, da ga nimajo radi, se po možnosti izogiblje. Tako da je vsem dana prilika, da živijo kolikor toliko srečno in zadovoljno; svet da je velik in ima prostora za vse vrste ljudi. Ta stara kitajska modrost ima vrednost še danes.

Seveda, človek se je že od nekdaj tudi rad izognil drugim živih bitij, ki eksistirajo na tem planetu in katera se niso izkazala prijazna. Na primer levov in tigrov in nosorogov in volkov. Že zgodaj je tudi ugotovil, da ugriz strupene kače lahko prinese smrt. To vemo in upoštevamo še danes, dasi je vsaj v naših krajih strupenih kač primeroma malo.

Izogibamo se tudi škorpionov in sršenov in os, dasi njihov pik navadno ni smrtno nevaren. Izogibamo se tudi strupenih pajkov, katerih je v naših krajih ki sreči samo ena vrsta. Pajkov je mnogo vrst in se tako razlikujejo od žuželk in raznih drugih mrčesov, da je neki naravoslovec svoječasn ugal, da je zalega pajkov morda potom meteoritov ali na kak način prišla na Zemljo s kakšnega drugega planeta v vse-mirju. Če ima ta domneva kakšno podlago, najbrž ne bo nikdar ugotovljena.

Vsekakor so pajki prav svoje vrste mrčes. Na splošno niso škodljivi in dostikrat so celo koristni, ker polovijo v svojo mrežo neštete milijone muh in komarjev in malih mrčesov, ki so nezaželeni v gospodarstvu človeka.

Ena vrsta pajkov, ki žive v Zedinjenih državah in Kanadi, pa je nevarna. To so pajki, imenovani "black widows", kar bi v

3 ODRASLE OSEBE,
ZAPOSLENE, IŠČEJO STANOVA-NJE S 3 DO 6 SOBAMI.
V Collinwoodu ali Euclidu.
Se rabi do 15. decembra.
Pokličite
UT 1-2567

ALI KASLJATE?
Pri nas imamo izborni zdravilo da vam ustavi kašelj in prehlad.
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd. — KE 1-0034
Pošljemo karkoli prodamo kamorkoli.

Chicago, Ill.

DOMESTIC COUPLE

COUPLE TO WORK in lovely home on North Shore. Furnished suite of rooms. Private bath.
Call WAbash 2-3850

CAPABLE couple or two individuals to work for Children's Home. Must love children, have fair education, willingness to learn. Good salary, pleasant living and working conditions. Call or write L. B. Snider, Director, Central Baptist Children's Home, Lake Villa, LAke Villa 6-2771

BUSINESS OPPORTUNITY

GAS STATION — Standard — Selling due to other interests. See to appreciate.
8301 S. Manistee Ave., REgent 4-9071

PLASTIC manufacturing — Small, well established. Have several good accounts. Selling due to ill health.
HUMboldt 9-4044

BRIDAL SHOP — Gowns, formal, street wear; custom made; excellent location South. Leaving city.
PRospect 6-8630

Good chance to buy FUR AND TAILOR SHOP — Good for any business. 2 furnished rooms. New frigidaire — price \$390.00. See to appreciate.
KEystone 9-4636

Good Chance to buy GRILL - RESTAURANT. Excellent location. Long lease. Selling due to leaving town. See to appreciate.
955 N. Ashland, Everglade 4-9186

slovenščini pomenilo črne vdove. Ta označba je nenavadno pravilna, prvič, ker je živalica podobna malemu črnemu gumbu z rdečo označko na trebuhu, in ker navadno srečujemo le sami-ce, to je pajkovke brez "mož." Samci so za dve tretjini manjši od samic in navadno odidejo v večna lovišča kmalu potem, ko so se oženili. Znan ni noben slučaj, da bi bil tovrstni pajek ugriznil človeka.

Ugriz črne vdove, pajkovke, pa je zelo strupen in povzroča huda obolenja. Smrtni primeri zaradi ugriza črne vdove so zelo redki, toda obolenja so mučna in zahtevajo zdravniško pomoč. Živalica ne ugrizne, če ni vznemirjena ali razdražena, toda človek jo lahko nenamenaoma razdraži. Na splošno se te pajkovke podnevi držijo svojih skrivališč v skladovnicah drv ali kamenja ali v razni šari, nakopičeni v kle-teh, v garažah in na dvoriščih. Tudi kupi smeti kjerkoli nudijo udobna bivališča za črne vdove. Pri prekladanju takih reči navadno človek pride v stik s to strupeno živalico; to pajkovko razburi in ugrizne v samoobrambi. Puščena v miru nikogar ne napade.

V hiši ali okoli doma je te črne vdove najlažje najti ponoči s pomočjo ročne svetilke. Ako se jih ne pobije ročno, jih je mogoče uničiti z DDT. Večina črnih vdov zaključijo svojo kariero v

enem letu; prezimijo le nekatere odrasle živali in naraščaj.

Srečanje s črnimi vdovami je navadno vedno slučajno, ki bi se ga "obe stranki" najrajši izognili. Prestrašena živalica pa ugrizne, če dobi priliko, in ugriz je nevaren. Zato je pri prekladanju razne šare, kjer bi se mogle skrivati črne vdove, priporočljivo nositi rokavice.

—NEW ERA, glasilo ABZ

Dva pogrebna zavoda
Za **zanesljivo izkušeno simpatično pogrebniško postrežbo**
po **CENAH, KI JIH VI DOLOČITE** pokličite

A. GRDINA & SONS
FUNERAL DIRECTORS
1005 East 62nd St.
Henderson 1-5215 - Klamore 1-5899

Zastopniki "Enakopravnosti"
Za st. clairsko okrožje:
JOHN RENKO
1016 East 76th Street
UTah 1-6888

Za collinwoodsko in euclidsko okrožje:
JOHN STEBLAJ
17902 Nottingham Road
IVanhoe 1-3360

Za newburško okrožje:
FRANK RENKO
Diamond 1-8029
11101 Revere Avenue

EUCLID COAL & SUPPLY CO.
1400 CHARDON ROAD, KE 1-1400
Imamo najboljšo vrsto premog za vsako uporabo. Naša postrežba na vzhodni strani mesta je dobro poznana kot točna, zanesljiva in zadovoljiva. Naši vozniki so vljudni, čisti in pazljivi.

ZDAJ JE ČAS ZA PRIJAVO POTOVANJA V STARI KRAJ ZA 1954!

Jugoslavija je zaradi svojih posebnih političnih in gospodarskih razmer postala središče vsesplošnega zanimanja. Amerikanci, Angleži, Francozi in razni drugi narodi iz vsega sveta hodijo tja. Kako ne bi šli tja mi, ki smo sami ali pa naši starši preživeli tam svojo mladost! Naj nam je tamkajšnja vlada všeč ali ne, lepote dežele bodo budile v nas prijetne spomine in ponos, ugodno podnebje bo okrepilo naše zdravje. Zaradi velikega navala potnikov je sedaj najboljši čas za prijavo. **ZDAJ SE LAHKO DOBI MESTA ZA KATERIKOLI MESEC, KASNEJE BO TREBA VZETI, KAR BO OSTALO.** Ne odlašajte torej, ampak **pohitite!** Obrnite se na znano potniško pisarno **August Kollander**, ki vam bo v najkrajšem času oskrbela vse potrebno.

Letos pravijo poročila, da je bila v Jugoslaviji dobra letina in da kruha ne bo manjkalo. Morda, morda tudi ne, vsekakor pa je še vedno zelo trda za blago kot je kava, kakao, poper, riž, olje in drugo, kar mora Jugoslavija kvačati. Sorodniki in prijatelji bodo veseli, če se jih boste spomnili. Tvrdba **A. Kollander POSILJA PAKETE** po naročilu, odpošilja pa tudi tiste, ki ste jih sestavili sami, če jih prinese v pisarno.

Zaslужek v Jugoslaviji je v primeri z našim majhen, blago pa še vedno precej drago, zato ljudem **primanjkuje denarja**. Če je to že pri onih, ki so zaposleni, kako je šele s starčki, ženami in nedoraslimi otroci? Država skrbi za nje, kolikor more, toda to pokrije komaj najnujnejše. Tako vam bodo domači, prijatelji in znanci hvaležni za vsak dolar, ki ga jim boste poslali. Tvrdba **A. Kollander** pošilja denar v vse kraje Slovenije in Jugoslavije **PO NAJBOLJŠEM MENJALNEM TECAJU.**

AUGUST KOLLANDER
6419 ST. CLAIR AVE. HEnderson 1-4148
CLEVELAND 3, OHIO

FINO CALIFORNIJSKO GROZDJE

MUSCATEL ALI ČRNO
Imamo tudi fine sode od zganja ter druge vrste sode za prodajo na debelo ali drobno.
Pokličite za cene. Pri nas dobite najnižje cene kjerkoli.
MARINKO'S MARKET
416 E. 156 St., IV 1-3170

V NAJEM

Lepe spalne sobe
v prijetni okolici, se odda v najem mirnim moškim ali ženskam. Blizu transportacije.
Za vse podrobnosti pokličite
IV 1-3360
ali se zglasite na
17902 Nottingham Rd.

STANOVANJE 3 SOB
SE ODDA V NAJEM NOVOPOROCENEM ALI ZAKONSKI DVOJICI SREDNJIH LET.
Pokličite
MU 1-7326

POSTENEMU MOŠKEMU
SE ODDA V NAJEM ČEDNO SPALNO SOBO.
Za naslov se poizve v uradu tega lista.

FINE NOVE HARMONIKE
120 basov, italijanskega izdelka, se prodaja za samo \$75.
Zglasite se pri lastniku ob večerih ali v soboto in nedeljo.
7710 Melrose Ave., od E. 79 St. blizu Wade Parka

HIŠE NAPRODAJ

Bungalow 5 sob
na Miller Ave. Zidana veneer hiša v fari vs. Kristine. 2 spalnice na prvemu nadstropju; ena spalnica na drugemu nadstropju; garaža in dovoz. Cena \$17,800.

Trgovsko poslopje
na E. 140 St., blizu Fisher Body tovarne. Vsebuje en trgovski prostor in štiri stanovanja. Gorkota na plin. Garaža za tri avte. Cena \$13,900.

Za podrobnosti se obrnite na
KOVAC REALTY
960 EAST 185th STREET
KE 1-5030

TISKOVINE

IZDELANE V TISKARNI

Enakopravnosti

SO LIČNE IN V NAJNOVEJŠEM TISKU

—Cene so zmerne—naročila hitro zgotovljena—

Se priporočano društvom, trgovcem, obrtnikom in posameznikom

ENAKOPRAVNOST

6231 ST. CLAIR AVE.

VOHUNI

IN SKRIVNOST
ATOMSKE BOMBE(PO ZAPISKIH POLKOVNIKA KANADSKE PROTI-
OBVEŠČEVALNE SLUŽBE RICHARDA HEARSHA)

(Nadaljevanje)

"Vem samo to," je nadaljeval Leopole, "da je Krivicki izvršil ton. Dober kilometer od poizkuso svojo nalogo na poizkusni postaji. Zamenjal je inženirjev karne postaje ga je na cesti čakal širokoplošč, enorok možakar. Ob plašču mu je visel prazen rokav. Krivicki je ustavil avto ter povabil moža k sebi. Zelo verjetno je predal tudi karton, ker ga pozneje nismo nikjer našli. Krivicki in neznanec sta izstopila pri zadnjih vratih palače "Ottawa Post." Odsšla sta v poslopje. Naš opazovalec je odšel, kajti nihče bi si ne mogel misliti, da bi se v tako obljudenem poslopju lahko zgodil umor. Res je tudi, da niti prvi niti drugi vratar nista videla oditi iz palače enorokar človeka. Torej je razumljivo, da morilec ni bil brez roke in da se je le maskiral tako. Naš opazovalec ga je videl od blizu. Nosil je očala brez stekel, pač pa je bil na očalih pritrjen ponarejen nos. Takšna očala docela spremenijo obraz. Pri slabi razsvetljavi niti ni mogoče opaziti, da je ponarejen tudi nos. Očala spremenijo celo izraz oči."

Leopole je nepričakovano obmolnil, skočil k Parkerju, mu nekaj potegnili iz zgornjega telovnikovega žepa in zaklical:

"Takšna so na primer ta očala!"

Navzoči so skočili na noge, a še preden so utegnili dati duška svojemu presenečenju, je zadonel klic:

"Roke kvišku!"

Parker se je postavil proti vsem z revolverjem v roki, na odločnem obrazu pa mu je bilo videti, da mu ni do šale. Dejal je z odločnim glasom:

"Leopole, dvignite roke, sicer vas nemudoma ustrelim. Moji ljudje bodo kmalu tu, da vas odpeljejo. Dame in gospodje, dovolite, da vam predstavim vodjo sovjetskega vohunskega omrežja, morilec nadzornika Krivickega in Guzenkovega ugrabitelja, nadzornika Leopolea. Nenavadno zanimiva je zgodba, ki vam jo je povedal. Zda bo imel dovolj časa, da si izmisli novo, toda — v zaporu."

Leopole ni niti trenil z očmi. Na obrazu pa se mu je videlo, kako naporno razmišlja in išče izhoda iz novonastalega položaja. Colbert se je zadenski umikal, a Parker ga je nadržal:

"Colbert, ne razbijte svetilke! Opozorjam vas, da sem zelo hiter strelec. Razen tega bodo moji ljudje vsak hip prišli in vas odpeljali. Obrnite se sem proti steni in nihče naj ne spusti rok! Hitro, hitro! Prav nič se ne šalim. Leopole, obrnite se čimprej, saj vidite, da ste izgubili igro."

Leopole je ubogal. Obrnil se je proti steni in skoraj bi zavriskal od veselja, ko je opazil, da ima pred seboj veliko stensko ogledalo, v katerem je lahko opazoval vsak Parkerjev gib. Zakašljal je tako glasno, da so se vsi ozrli v smer ogledala. Leopole in Colbert sta se srečala z očmi. Leopole mu je pomežiknil, potem pa je nenadoma zaklical:

"Gwen, skočite nanj!"

Parker se je nehote ozrl proti pevki in dvignil revolver. Colbert je opazil njegov gib. Z bliskovitim in močnim udarcem je izbil Parkerju pištolo iz rok. Orožje je v velikem loku sfrčalo v nasprotni kot sobe. Parker je nemudoma spet segel v zadnji žep po drugi revolver, a zdaj ga je prehitel Leopole.

V roki se mu je zablistalo orožje. Nameril ga je v Parkerja in dejal:

"Ne ganite se! Armstrong preiščite mu žepa!"

Urednik se ni dal prositi. Iz Parkerjevih žepov je privlekel še tri nabite pištole, kup zapisov in celo majhno ročno granato. Stone jo je takoj pregledal.

"Ob napadu zelo uporabna granata," je ugotovil. "Povzroči močan pok, a ni nevarna."

Leopole je odšel iz hiše. Kmalu za tem je bilo slišati tri dolge žvižge njegove piščalke. Ko se je vrnil v sobo, je trepetal, kakor da ga hudo mrazi. Kljub temu je dejal zelo mirno:

"Stone, natakните lisice svojemu predstojniku, da ne bo tako dolgo držal dvignjenih rok. Moji fantje bodo kmalu prišli."

"Moj tudi," je mrko dodal Parker.

"Ne verjamem," ga je zavrnil Stone. "V Skalnih barakah sem namreč izdal navodilo, naj ne izvršite vašega ukaza."

Parker je vidno prebledel. Leopole ga je ostro opazoval. Zunaj se je zaslislalo brnenje avtomobilov in kmalu nato topotanje bližajočih se ljudi. Leopole je odprl vrata ter jim naročil, naj še nekaj minut počakajo, potem pa je dejal mirno in s sproščenim smehljajem.

"Prosim, sedite spet na svoja mesta. Nisem pričakoval, da bomo tako hitro obračunali s Parkerjem in njegovim revolverjem."

jem. Bil sem pripravljen na ostrejši boj. Zda pa naj še zaključim prej začeto zgodbo. Krivicki je moral umreti zato, ker je kljub maski prepoznal Parkerja. To se je zgodilo že v trenutku, ko je maskiran Parker stopil k njemu v avtomobil. Ze takrat je Krivicki zaslutil, da je v smrtni nevarnosti. Za vsak slučaj je namreč že med vožnjo s prstom zarisal na pokrov radijskega aparata ime Parker."

Leopole je za hip premolknil in vprašal Parkerja:

"Krivicki je verjetno med vožnjo odprl radio?"

"Ne bom odgovarjal," je odvrnil Parker.

Leopole je skomizgnil z rameni in nadaljeval:

"Govorili boste tam, kjer je treba. Krivicki je to naredil zelo spretno. Tega nismo takoj opazili, čeprav smo natančno pregledali avto, da bi našli kakšno sled. Neki sofer je Parkerjevo ime zasledil, ko je hotel vključiti radio, ki pa ni dal od sebe nobenega glasu. Sofer je iskal napaka v aparatu ter je pri tem našel na pokrovu Parkerjevo ime. Sklepam, da je Krivicki najprej nalašč pokvaril radio, potem pa je navidez iskal okvaro, medtem pa je napisal ime na pokrov. Tako Parker ni mogel opaziti, kaj Krivicki počne. V mestu sta nato Krivicki in enoroki neznanec odšla v palačo uredništva, kjer je bilo v tem času zelo mirno. Krivicki tu ni več računal na napad. Vsaj tako se zdi. Zelo verjetno pa je, da se je Parker že takrat odločil umoriti Krivickega. Ves sum za umor pa je hotel zvaliti na Armstronga. Hotel je ustvariti videz, da je bil Krivicki žrtev Armstronga ter nasprotje med trgovci s kožuhovino in nastavljaj. Parker je Krivickega umoril v Armstrongovi sobi. Zelo verjetno je nenadoma iztegnil roko, ki mu je na videz manjkala, ter je presenečenega Krivickega iz neposredne bližine ustrčil v srce. Potem je k mrtvemu položil še listek, ki naj bi izvenel kot grožnja, oziroma naj bi vzbudil videz, da so se Krivickemu maščevali trgovci s kožuhovino. S tem pa je Parker zagrešil napako. Če je hotel zvaliti sum na Armstronga, potem ne bi smel groziti tudi njemu. Listka ni napisal na pisalnem stroju v uredništvu, kar dokazuje, da se je na umor pripravil že prej. Hkrati je z grozljivim listkom tudi izdal, da je umor izvršil nekdo s policije, ki je med nami delal kot sovjetski vohun."

"Ah, zato danes dopoldan nisem opazil drugega grozljivega listka," je rekel Stone. "Našel ga je Parker, ker ga je pač prinesel s seboj."

"Da!" je potrdil Leopole.

"Prav zaradi tega sem se zaradi aretacij v Ottawo 'pomotoma' obrnil na konjeniško policijo, ker je ta pod vojaškim poveljstvom."

"Preden je Krivicki opoldan odšel," je dodal Armstrong, "mi je še zaupno povedal, da je v veliki nevarnosti, ker so se trgovci s kožuhovino pritožili. Nekdo da hoče to dejstvo izriniti ter obračunati z njim, z menoj, s Colbertom in morda celo z Joano. Krivicki me je tudi opozoril, naj se zlasti izogibim ljudem s policije. Prinesel mi je tudi vaše sporočilo, Leopole, naj se z Joano hitro poročim in naj za nekaj časa izginim iz Ottawe. Tega seveda nisem povedal Parkerju, ko me je zaslislal danes dopoldne. Opazil je, da sem nenadoma umolknil, a je zastoj silil vame s svojimi vprašanji."

"Kako, da ste se bali ravno Parkerja?" je vprašal Stone.

"Ker je docela pomešal vohunsko zadevo in kupčijo s kožuhovino," je odgovoril Armstrong. "Hvala me je zapletli v obe stvari, a se je pri tem sam zapletel."

"Parker ni vedel, da smo Armstronga že pretipali in se pripravili, da ni vohun," je nadaljeval Leopole. "Tudi ni mogel vedeti, da bolje kot Colbert poznamo podrobnosti o kupčiji s kožuhovino. Ta kupčija nam je v mnogočem koristila. Ko se je Krivicki namislil, da vzame Colbert s seboj v ZDA, mi je takoj razodel ta načrt. Z Woodom sva se dogovorila, da pri policiji tega nihče ne sme izvedeti. Samo za to se je lahko zgodilo, da so kriminalni policisti v dveh primerih iskali vlomilce, ki pa so bili v resnici člani naše protioveščevalne službe. Slednjič Parker tudi ni vedel, da smo s Colbertovo kupčijo samo parirali Armstrongove napade v Ottawskem tisku. S tem smo hkrati izbili Rusom iz rok močno orožje. Rusi namreč po odkritju vohunškega omrežja ne bi mogli trditi, da hočemo s tem odvrniti pozornost kanadske javnosti od notranje političnih problemov. Tako Parker tudi ni mogel slutiti, da vzrokov za umor Krivickega ne iščemo v kupčiji s kožuhovino, temveč da celo že vemo za Parkerjevo vohunsko omrežje."

"Kaj? Lastno vohunsko omrežje je imel? Ali ni morda delala v tej mreži tudi miss Gwen?" je nekam slabe volje vprašal Colbert.

"Ne, ni!" ga je pomiril Leopole. "To, da je danes ugrabila Joano, je njena docela osebna zadeva."

"Razložila bom, kako je do tega prišlo," se je ponudila Gwen, a Leopole jo je zavrnil:

"Potrpajte samo nekaj minut! Krivickega nismo mogli več rešiti, pač pa bi se lahko Armstrong ušel smrti. Zato smo mu predlagali, naj se čim prej poroči in naj z Joano odpotuje na poročno potovanje, da ju čas velikega obračuna ne zaloti v Ottawo. Vedeli smo namreč, da se na obračun pripravlja tisti član kanadske policije, ki je vohunil za Ruse. Sicer ni bilo ver-

jetno, da bi se nam potem nje-ga hoteli maščevati ruski diplomati. Bolj verjetno je, da so se za svoje kože zbal agent NKVD. Hiteli so odstranjevati vse sledove svojega početja. Pred vsem so se bali, da bi katera ne razkrinkal Guzenko, ki se je že svobodno gibal po mestu. Sami pa niso vedeli, da Guzenko osebno ne pozna nobene-nega.

Parker je torej dobil nalogo, odstraniti morebitne sledove in po možnosti tudi Guzenka. Te naloge ni sprejel neposredno od NKVD, temveč, od njenih agentov. Iz Guzenkovih podatkov smo izvedeli, da je omrežje teh vohunov zelo obsežno in da ima več središč.

Medtem smo se pozanimali tudi za Parkerjevo preteklost. Parker je bil eden najspodobnejših kanadskih policijskih oficirjev. Lansko poletje je letni dopust preživel v Miamiu v ZDA. Tam se je seznanil z neko pustolovko in začel igrati nje-na ljubo. Izgubil je velike vsote denarja in ni upal povedati ženi, kam so šli njhni prihranki. Zadolžil se je, da bi pokrtil izgubo v banki naloženega denarja. Razen tega ga je tudi nova znanca izkoristila in mu pisala grozila pisma. Nekega dne se je Wood nekaj zagovoril in Parker je ob tej priliki izvedel, da zasledujemo sovjetsko vohunsko omrežje. To je takoj izkoristil sebi v prid. Povezal se je z Rusi in je že za svoje prvo poročilo dobil lepo vsoto denarja. Tako je za naše zasledovanje izvedela tudi Moskva ter odpoklicala polkovnika Zabotina in pozneje tudi veleposlanika Zarubina.

(Dalje prihodnjič)

je, da bi se nam potem nje-ga hoteli maščevati ruski diplomati. Bolj verjetno je, da so se za svoje kože zbal agent NKVD. Hiteli so odstranjevati vse sledove svojega početja. Pred vsem so se bali, da bi katera ne razkrinkal Guzenko, ki se je že svobodno gibal po mestu. Sami pa niso vedeli, da Guzenko osebno ne pozna nobene-nega.

Parker je torej dobil nalogo, odstraniti morebitne sledove in po možnosti tudi Guzenka. Te naloge ni sprejel neposredno od NKVD, temveč, od njenih agentov. Iz Guzenkovih podatkov smo izvedeli, da je omrežje teh vohunov zelo obsežno in da ima več središč.

Medtem smo se pozanimali tudi za Parkerjevo preteklost. Parker je bil eden najspodobnejših kanadskih policijskih oficirjev. Lansko poletje je letni dopust preživel v Miamiu v ZDA. Tam se je seznanil z neko pustolovko in začel igrati nje-na ljubo. Izgubil je velike vsote denarja in ni upal povedati ženi, kam so šli njhni prihranki. Zadolžil se je, da bi pokrtil izgubo v banki naloženega denarja. Razen tega ga je tudi nova znanca izkoristila in mu pisala grozila pisma. Nekega dne se je Wood nekaj zagovoril in Parker je ob tej priliki izvedel, da zasledujemo sovjetsko vohunsko omrežje. To je takoj izkoristil sebi v prid. Povezal se je z Rusi in je že za svoje prvo poročilo dobil lepo vsoto denarja. Tako je za naše zasledovanje izvedela tudi Moskva ter odpoklicala polkovnika Zabotina in pozneje tudi veleposlanika Zarubina.

(Dalje prihodnjič)

DEŽELA SADJA

Po sadovnjakih in vrtovih in po obcestnih stojnicah velikega dela naše dežele vidimo te čase obilico plemenitega sadja; po večini jabolk in hrušek in grozdja. Breskve in slive in češnje so minile.

V trgovinah sadja pa dobimo poleg domačega tudi tropsko in poltropsko sadje, ki je dozorelo deloma v Zedinjenih državah, deloma je bilo importirano od drugod. Izbira sadja je vse leto velika.

Toda večina sadja, ki se danes producira v Zedinjenih državah ali ga je možno kupiti skoro ob vsakem času, ni doma v naši deželi. Jabolka, hruške in sladke češnje so doma v okolici Črnega in Kaspiškega morja. Breskve, marelice in oranže so prišle k nam iz Kitajske; grapefruit iz Vzhodne Indije; slive in češnje iz Evrope in zahodne Azije; fige in dateljini iz okrožja Sredozemlja; mango in banane iz Indije. Severna Amerika je imela pred prihodom belcev malo sadja, izjemno neke vrste češnje, divjih sliv, nešpelj in grozdja.

—NEW ERA, glasilo ABZ

TVRDKA

AUGUST KOLLANDER

potovalna pisarna,

6419 St. Clair Ave.,

Cleveland 3, O., je tako povezan z našim narodom in uživa tako veliko zaupanje utrjeno v ŠESTINDVAJSETIH letih vestnega dela, da smatra za svojo častno dolžnost pomagati tisočim novodošlih pri pridobitvi ameriškega državljanstva. V prihodnjem in naslednjih letih poteče večini od njih pet let, odkar so tukaj. Premnogi od njih ne morejo obiskovati večernih šol vsled oddaljenosti, ali zaposlenosti ob času pouka, ali pa celo šol ni v njihovem kraju. Drugi zopet težko sledijo pouku s pisanjem, pridejo v zastanek in polagoma obupajo. Vsem bi se moglo zgoditi, da bodo nepripravljene, ko pride njih čas, da pokažejo pred sodnikom svojo zrelost za državljanstvo. Pridobitev tega je za vse novodošle neizmerno velikega pomena, bodisi idejno, kakor tudi gmotno, ter bi nihče niti pomisliti ne smel, da ne bi storil vsega kar le more, da postane čimprej državljan najmočnejše vseh držav. Za mnoge, ki imajo še najbližje svoje v stari domovini, ima državljanstvo še prav poseben pomen, ker bodo mogli dobiti svoje semkaj brez ovir od katerekoli strani.

Dr. Ivo Černe, tolmač jezikov in svetovalec v imigrantskih zadevah, je prevzel delo dopisne šole, da tako omogoči PRAV VSAKEMU POVSOD, KJER JE POSTA, PRIDOBITI SI V SVOJEM PROSTEM ČASU IN NA SVOJEM DOMU potrebno znanje za državljanstvo. Z malim prispevkom ENEGA DOLARJA ZA PET TEDENSKIH POUČNIH DOPISOV, kar je samo delno povračilo za izdatke in trud dopisne šole, se bo prav vsak z vsaj malo pridnosti v teku nekaj zimskih mesecev naučil toliko, da bo brez težave odgovarjal na stavljena vprašanja. Dopisi bodo urejeni tako, da bo vsak sproti obdelal vsebinsko tedenskega gradiva in bo lahko sam sestavil odgovore na tamošnja vprašanja. Za morebitno popravilo izdelanih odgovorov, je važno, da bodo le-ti prišli v vsakim novim tedenskim dopisom, pa bo imel vsak cel teden časa, da izgotovi pravilne odgovore. Za one, ki so še nevarni angleški izgovorjavi, bo posebnega pomena, da bodo videli pri vprašanjih in odgovorih pravilno izgovorjavo po dr. Kernovi metodi. S tem bo ustrezno vsem v mestih in zunaj na deželi. Nekaj truda pri lastni izdelavi odgovorov, se bo dobro izplačalo, ker bo tako ostala vsebina vsakomur boljše v spominu. Prijavite se čimprej. Vse dopise naslovite samo na:

DR. IVO ČERNE,

1421 E. 53 St., Cleveland 3, O.
Tel. UT 1-9413

Naznanilo in zahvala

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem, da je umrl naš ljubljeni soprog in dobri, skrbni oče

JOSEPH KOCEVAR

1902

1953

Zatisnil je svoje blage oči štiri dni po povratku iz obiska v Sloveniji, in sicer dne 28. septembra 1953.

Pogreb se je vršil iz pogrebnega zavoda Joseph Žele in sinovi v cerkev sv. Kristine na E. 222 St. ter od tam po opravljeni maši-zadušnici in cerkvenih obredih na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili v naročje materi zemlji k večnemu počitku.

Blagopokojnik je bil rojen dne 2. aprila 1902 v Ely, Minn. Bival je več let v vasi Podgora v Dobrem polju, kjer je bil dom njegovih staršev.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vencé cvetja k njegovi krsti. Ta dokaz vaše ljubezni in spoštovanja do njega nam je bil v veliko tolažbo v dneh žalosti.

Dalje srčna hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnika. Bog plačaj!

Iskrena hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugu za spremstvo na pokopališče.

Hvala nosilcem krste-prijateljem iz fare Dobre polje.

Naša iskrena zahvala bodi izrečena vsem, ki so ga prišli kropiti in se posloviti od njega ko je ležal na mrtvaškemu odru, in vsem, ki so ga sprejeli na njegovi zadnji zemeljski poti na mirodvor.

Zalujoči ostali:

FRANCES, rojena ZNIDARŠIČ soproga

JOSEPH JR., sin

BARBARA, sinaha

FRANK PRIJATELJ in FELIKS PRIJATELJ, bratranca

V stari domovini pa zapušča dve sestri, MARIJO in FRANČIŠKO ter več sorodnikov

Euclid, Ohio, dne 9. novembra 1953.

Dalje hvala lepa čst. g. Anthony Bombač za opravljeno slovesno mašo zadušnico in cerkvene pogrebne obrede kakor tudi pogrebniemu zavodu Joseph Žele in sinovi za vzorno voden pogreb in najboljšo vsestransko poslugu.

Toplo zahvalo izrekamo vsem številnim prijateljem od tu in iz stare domovine, ki so nam poslali pismene izraze sožalja.

Razposlali smo zahvalne kartice vsem. Ako smo pomotoma izpustili katerega, ki je prispeval na kakšen način, prosimo oprostjenja in naj isto sprejme globoko zahvalo.

Hvala tudi vsem sorodnikom in prijateljem, ki so nam stali ob strani, tolažili in pomagali ob uri smrti.

Končana je Tvoja zemeljska pot, ljubljeni soprog in oče. Bil si težko bolan, vendar Te je vleklo čez široki ocean v Slovenijo, da še enkrat vidiš vas in hišo svojega očeta in svoji sestri. Zelja se Ti je izpolnila in videl si vse to in pohitel na grob svojih roditeljev.

Prišel si nazaj in že četrty dan je prinesel konec Tvojega življenja. Prenehalo je biti Tvoje dobro srce in položili so Te v hladni grob. Tvoja duša pa je odšla k Bogu po plačilo za vse, kar si dobrega storil. Mi se Te bomo spominjali vedno v molitvi, dokler se ne snidemo nad zvezdami!